

(1989)

25 Απριλίου, 1989

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΟΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 370/88).

-
- Τροχαία Μεταφορά — Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ο Περί Ρυθμί-
σεως Τροχαίας Μεταφοράς Νόμος (Ν.84/84) — Έχει και βαρύνε-
ται με τις ίδιες εξουσίες και καθήκοντα όπως η Αρχή Αδειών —
Παραλείψεις ή σφάλματα της τελευταίας δεν πλήττουν το κύρος
αποφάσεως της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. 5
- Τροχαία Μεταφορά — Ανάκληση άδειας — Δικαίωμα ακυρώσεως —
Παραβίασή του από την Αρχή Αδειών — Τήρησή του από την Ανα-
θεωρητική Αρχή Αδειών — Δεν υφίσταται λόγος ακυρώσεως της
αποφάσεως της τελευταίας. 10
- Τροχαία Μεταφορά — Ανάκληση αδειας — Ο Περί Ρυθμίσεως Τρο-
χαίας Μεταφοράς Νόμος, 1982 (Ν.9/82), άρθρα 5(11)(γ) και 5(12)
— Παραβιάσεις διατάξεων νόμου και κανονισμών — Έρεισμα
ανακλήσεως. 15
- Χρηστή Διοίκηση — Καθυστέρηση στη λήψη αποφάσεως — Επικρι-
τέα, αλλά δεν αποτελεί απ' εαυτής λόγο ακυρώσεως της εν τέλει εκ-
δοθείσας απόφασης. 20

Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης του ταξί ΤΚ 844. Στις 11.3.86 η

5 Αρχή Αδειών ανακάλεσε την άδεια οδικής χρήσης του ταξί. Η ανάκληση ήταν απόλυτη και χωρίς χρονικό περιορισμό. Εναντίον της απόφασης της αρχής υποβλήθηκε στις 12.4.86 ιεραρχική προσφυγή. Με την απόφαση τροποποιείται η ανάκληση και περιορίζεται η χρονική της διάρκεια σε ένα χρόνο.

10 Η έκδοση της επίδικης απόφασης είχε καθυστερήσει υπέρμετρα, αλλά η απόφαση της Αρχής Αδειών δεν είχε εκτελεσθεί καθ' οιονδήποτε στάδιο.

15 Με βάση τις αρχές, που φαίνονται στα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα, το Ανώτατο Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση ακυρώσεως.

15 *Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.*

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20 *Tsouloftas v. Republic (1983) 3 C.L.R. 426,*

Χατζηττουσή ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 336,

25 *Tamasos Buses Co. Ltd. and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2503,*

Drakou v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2392.

Προσφυγή.

30 Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να τροποποιήσει και να περιορίσει σε ένα χρόνο την ανάκληση από την Αρχή Αδειών την άδεια οδικής χρήσης του ταξί του αιτητή με αριθμό ΤΚΦ 844.

35 *Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.*

40 *Μ. Τσιάππα (κα.), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.*

45 ΠΙΚΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής είναι ιδιοκτήτης του ταξί ΤΚΦ844. Στις 11.3.86 η Αρχή Αδειών ανακάλεσε την άδεια οδικής χρήσης του ταξί. Η ανάκληση ήταν απόλυτη και χωρίς χρονικό περιορισμό. Η απόφαση κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 27.3.86. Ενα-

ντίον της απόφασης της Αρχής υποβλήθηκε στις 12.4.86 ιεραρχική προσφυγή. Μετά την παρέλευση σημαντικού χρονικού διαστήματος, πρέπει να τονιστεί, στις 17.2.88 δόθηκε η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών. Με την απόφαση τροποποιείται η ανάκληση και περιορίζεται η χρονική της διάρκεια σε ένα χρόνο. Με βάση την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής ο Έφορος Μηχανοκινήτων Οχημάτων προχώρησε σε ανάκληση της άδειας, γεγονός που γνωστοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή του ημερομηνίας 4.4.88.

Με την προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο ο αιτητής επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης της Αναθεωρητικής Αρχής και την ανάκληση της άδειας από τον Έφορο που επακολούθησε για τους πιο κάτω λόγους:

(α) Παραβίαση του δικαιώματος που παρέχει το άρθρο 5(14) του Περί Ρυθμίσεως της Τροχαίας Μεταφοράς Νόμου 1982 (Ν. 9/82), συγκεκριμένα του δικαιώματος για την παροχή ευκαιρίας στον επηρεαζόμενο να υποβάλει παραστάσεις πριν την ανάκληση της άδειας και κατ' επέκταση του δικαιώματος ακρόασης που προβλέπουν οι κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης.

(β) Υπέρβαση των εξουσιών που παρέχει ο νόμος στην Αναθεωρητική Αρχή στα πλαίσια της ιεραρχικής έφεσης.

(γ) Κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Αναθεωρητικής Αρχής με την επιβολή πρόσθετης ποινής από εκείνη που είχε επιβληθεί από την Αρχή Αδειών, και

(δ) Παραβίαση του δικαιώματος του αιτητή που εξασφαλίζεται από τις πρόνοιες του άρθρου 4Α(3) του βασικού νόμου όπως τροποποιήθηκε από τον Ν. 84/84 για την άνευ υπαιτίου βραδύτητας εκδίκαση των ιεραρχικών προσφυγών.

Στην απόφαση *Τσουλόφτας ν. Δημοκρατίας* (1983) 3 Α.Α.Δ. 426, εξετάζεται διεξοδικά η αρμοδιότητα της Αναθεωρητικής Αρχής σε συσχετισμό με τις εξουσίες της Αρχής Αδειών όπως και το πλαίσιο της διακριτικής ευχέ-

5 ρειας της Αναθεωρητικής Αρχής. Η ίδια προσέγγιση υιο-
 θετήθηκε και στις αποφάσεις *Χρίστος Χατζηττουλή ν.
 Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 336), *Εταιρεία Λεωφορείων
 Ταμασός και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1988) 3 Α.Α.Δ.
 2503), και *Αντρέας Δράκου ν. Δημοκρατίας* (1988) 3
 Α.Α.Δ. 2392). Η ιεράρχηση των δύο αρχών και ο φαινομε-
 10 νικά δευτεροβάθμιος χαρακτήρας της δικαιοδοσίας της
 Αναθεωρητικής Αρχής αφήνει ανεπιθρέαστη τη διακριτική
 της ευχέρεια και δε μεταβάλλει το καθήκον της να αποφα-
 σίσει το θέμα όπως και η Αρχή Αδειών σύμφωνα με τα γε-
 γονότα της υπόθεσης και το ισχύον νομικό καθεστώς.
 Έχει επομένως την ίδια ακριβώς διακριτική ευχέρεια να
 15 αποφασίσει το θέμα και βαρύνεται με το ίδιο ακριβώς κα-
 θήκον να προωθήσει μέσα από τη διοικητική απόφαση
 τους σκοπούς που θέτει ο νομοθέτης. Συνεπώς η απόφαση
 της Αναθεωρητικής Αρχής εξετάζεται αυτοτελώς με βάση
 τα κριτήρια που θέτει ο νόμος, την επάρκεια της έρευνας
 και το σκεπτικό της απόφασης. Παραλείψεις ή σφάλματα
 20 στη λήψη της απόφασης της Αρχής Αδειών δεν επηρεά-
 ζουν την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής εκτός στο
 βαθμό και έκταση που υιοθετούνται ή επαναλαμβάνονται.

Επομένως η παράλειψη της Αρχής Αδειών να δώσει την
 ευκαιρία στον αιτητή να υποβάλει τις παραστάσεις του,
 25 όπως προβλέπει το άρθρο 5(14) του Νόμου 9/82, δεν καθι-
 στά τρωτή την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής δεδο-
 μένου ότι το δικαίωμα αυτό παραχωρήθηκε στον αιτητή
 και λήφθηκαν υπόψη οι παραστάσεις του πριν να εκδοθεί
 η επίδικη απόφαση. Ο λόγος για τον οποίο η Αναθεωρητι-
 30 κή Αρχή ανακάλεσε την άδεια για ένα χρόνο ήταν η παρα-
 βίαση του νόμου και των σχετικών κανονισμών από τον
 αιτητή που ήταν κάτοχος της άδειας οδικής χρήσης του
 ταξί. Ο αιτητής είχε καταδικασθεί όπως και υπάλληλοι
 του σε σχέση με τη χρήση του συγκεκριμένου οχήματος σε
 35 4 περιπτώσεις για παράβαση των σχετικών διατάξεων του
 άρθρου 5(11) (γ) όχι μόνο προσωπικές καταδίκες αλλά
 και καταδίκες σε σχέση με την χρήση του οχήματος μπορεί
 να αποτελέσουν τη βάση για την ανάκληση της άδειας. Και
 το άρθρο 5(12) του νόμου παρέχει ανάλογη εξουσία για
 40 παρόμοιες παραβιάσεις του νόμου και των κανονισμών.
 Η διακριτική ευχέρεια για αναστολή της άδειας περιορίζε-
 ται βάσει των διατάξεων του άρθρου 5(12) σε ένα έτος.
 Συνάγεται ότι η Αναθεωρητική Αρχή είχε τη διακριτική

ευχέρεια να λάβει την επίδικη απόφαση εάν διαπιστώνε ότι είχαν παραβιαστεί οι διατάξεις του νόμου και των κανονισμών. Η διαπίστωση ότι πράγματι είχαν παραβιαστεί οι διατάξεις του νόμου και των κανονισμών παρείχε επαρκές έρεισμα για τη λήψη της απόφασης. 5

Καταφαίνεται από την εξέταση του φακέλου της υπόθεσης ότι η πρώτη απόφαση της Αρχής Αδειών δεν είχε υλοποιηθεί και η άδεια δεν είχε ανασταλεί από τον Έφορο Μηχανοκινήτων Οχημάτων. Απλώς γνωστοποιήθηκε η απόφαση της Αρχής Αδειών μετά την οποία υποβλήθηκε ιεραρχική προσφυγή. Ό,τι εκτελέστηκε ήταν η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής με την απόφαση του Εφόρου Μηχανοκινήτων Οχημάτων, απόφαση εκτέλεσης, η οποία γνωστοποιήθηκε στις 4.4.88. 10 15

Επικρίνουμε την καθυστέρηση της Αναθεωρητικής Αρχής να αποφασίσει το θέμα ενώπιόν της. Η καθυστέρηση άφησε ανεπηρέαστα τα δικαιώματα του αιτητή και δεν παρέχει αφεαυτής λόγο για ακύρωση της απόφασης. Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται βάσει του άρθρου 146.4 (α). Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα. 20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 25